

mindste Udskillige — som ofte uden Kapital have sat sig i Spidsen for saadanne Foretagender (Afg. 1447—48); den Betragtning var ofte for almindelig, at man egentlig ikke ansaa Negerne for Andet end Redskaber. Jeg oversætter Ordene, Tanken er rigtig gjengiven. Man brugte dem altsaa for at faae den bedst mulige Nytte ud af dem og betragtede dem egentlig ikke som høiere Væsener, der med Hensyn til Vefensbetydning vare lige med deres Chefer — det ærede Medlem fra Sørljoving (Stürup) bedes at undskylde; at jeg udtaler mig saaledes — med deres i Menneskelighedens Naab Brødre og Søstre. Den Betragtning var altfor ofte almindelig, at de ansaa Negerne for blotte Redskaber, som de skulde bruge til deres eget Gny. Naar Negerne bleve dømt for Kontraktbrud, som bevidnedes af dem, der stode Klagerne nærmest, hvor fattes de saa hen? De hensattes i det samme Fængsel som de grovere Forbrydere, blot fordi de havde Et eller Andet udestaaende med deres Forvalter; ogsaa det antyder Kommissionen. Jeg vil da bede erindret, om der i alle disse og flere lignende Forhold ikke for ethvert tænkt Individ paa St. Croix kunde ligge en sikker Formodning om, at Negrene maatte være meget bedre, jeg havde nær sagt, end de burde være; i alt Fald end andre Mennesker vilde være, dersom der ikke ud af denne Tilstand skulde yttre sig Misforhold fra Negrenes Side, naar Leilighed gaves. Jeg kan derfor ikke forstaa den Lettsindighed — i det Klima, jeg lever i i alt Fald — som under disse Forhold kunde føre til, at man i Frederikssted den 1ste Oktober 1878 aldeles ingen Foranstaltninger havde truffet, for at møde mulige uheldige Udbrud af denne Misforhold. Den tidligere Politimester, der var øvet i Forretninger, var borte; han havde faaet en raff Mand konstitueret i sit Sted; men dog utvivlsomt en Mand, der ikke var saa nsig kendt med disse Forhold og Militær — nei; det var der ikke. Jeg nævner dette ligeoverfor den ærede Finansminister, fordi han slaar stærkt paa disse grusomme, barbariske, Negere og paa, at det er dem, der skulle være Statsautoriteterne imod. Medens man saaledes Intet har gjort, for i Realiteten i den egentlige Grund at bortskjære Ondet, det vil sige Aarsagen til den tilstedeværende Misforhold, haad har man saa gjort for at forberede sig, eller burde man ikke have gjort Noget for at forberede sig paa en tilstedekomende Misforhold? Derom skal jeg henvise til Kommissionens Betænkning (Lillæg A. Sp. 1449—52). Der siges: „Der paatrænger sig herved naturligt den Tanke, at der selv om Frederikssted var opgivet som Militærstation, Intet vilde have været til Hinder for, at den samme Virkning kunde have været fremkaldt ved, at vedkommende Autoriteter paa den Tid, da Uroligheder ventedes, kunde have foranlediget et militært De-

tachements midlertidige Forlæggelse til Frederikssted, og, om nødvendigt skjønnedes, til Ringshill. (Xver m'oes: Las videre!). Sa, jeg læser videre — og det er det Interessanteste. Saa Henseende skal Kommissionen bemærke, at, efter Alt, hvad der foreligger, have de lokale Autoriteter dels ikke anet, at Stiftedagen kunde ventes at fremkalde særlige Uroligheder, dels forsaavidt de af enkelte Landboforholdene nærmere staaende Mænd vare blevne gjort opmærksomme paa Muligheden heraf, ikke tillagt Sagen større Betydning, end at de mente at kunne klare den med de til deres Raadighed staaende Kræfter. Hvorledes det kan siges, at de dels ikke havde anet det og dels af enkelte Landboere var blevne gjort opmærksomme paa Muligheden heraf, forklar jeg ikke. (Xver m'oes: Det er forskjellige Autoriteter, det er Tale om!) Saavidt jeg veed, er der kun 3 Mil. mellem Christianssted og Frederikssted; er det Tilfældet, at den ene af disse Autoriteter i fornøden Grad af Landboere forud var gjort opmærksom paa at der mulig vilde blive gjort Brøl den 1ste Oktober, uden at erindre Vedkommende derom, er der ganske vist et mærkvarligt Forhold mellem Autoriteterne; der med deres Vice-Præsidentklub i Spidsen skal staae for denne lille bitte Os Styrelse (Afbrydelse). Svad Sikkerhed have vi da for, at man, naar de saae deres større Militærstyrke over, lade hinanden vide, om der er Noget i Gjære. Saa hedder det fremdeles, at man skal erindre, at selv de, der ventede, og som udtalte sig om Sandsynligheden af forestaaende Banfælsigheder — her er det Sandsynligheder —, ikke troede paa Muligheden af Andet end en Art Strife.“ Jeg skal bede om, at man vil læse netop dette, som det ærede Medlem bad mig om at læse videre; disse Linier i det første Stykke, Pag. 26. Man vil se, at Autoriteterne paa St. Croix vare af Folk, der vare nærmere bekendte med Landbefolkningen, gjorde opmærksomme paa, at der kunde ventes Banfælsigheder den 1ste Oktober; at Sandsynligheden var tilstede derfor; selv om de ikke troede paa Muligheden af Andet end Strife. Nu forekommer det mig, at man ikke med Kommissionen kan sige, at Dyrigheden selv om man forudsætter, at den efter Hvert det foreliggende Forhold paa St. Croix ikke selv havde saa meget Initiativ, at den uden Tilskyndelse kunde forberede sig paa, at en saadan Mulighed kunde komme, dog ikke havde anet det, idet den var gjort opmærksom paa Sagen, af En paa Muligheden, af en Anden paa Sandsynligheden for de Banfælsigheder, medens en Tredie troede, at de ganske vist vilde komme. Men den gjorde slet ingen Ting, og da kommer man her og fortæller os om denne Opstands Grusomhed og dens farlige Følger; og at det Hele beror paa: var det ikke Negrenes raa, lave og usle Karakter? (Stemmer: Jo). Jeg har det levende Indtryk, at, dersom de Autoriteter, der ere i Vestindien, havde havt en almindelig